

Vyhlásenie

1. Zákaz „konverznej terapie“ porušuje ľudské práva a slobody, pretože ohrozuje terapeutickú voľbu, ako aj pastoračné, profesionálne a rodičovské práva. Pozrite si odseky 1 až 6 dokumentu o preskúmaní.

Každý má právo obmedziť a zmeniť neuspokojivé alebo nežiaduce sexuálne pocity alebo správanie bez ohľadu na svoje motivácie, ciele alebo hodnoty. Právo prispôbiť svoje pocity a správanie biologickému pohlaviu, aby človek mohol žiť podľa hodnôt a presvedčenia, ktoré mu prinášajú skutočné šťastie, je ľudským právom. Tieto slobody a práva by nikto nemal odoberať žiadnemu jednotlivcovi. Ľudia by mali mať možnosť slobodne sa rozhodovať - politici, aktivisti a odborníci na duševné zdravie by im nemali diktovať, čo majú robiť.

2. Odborné orgány podporujúce diskriminačné monokultúrne názory bránia ideologickej rozmanitosti a kritike. Pozrite si odseky 7 až 8 dokumentu o preskúmaní.

Vyjadrujeme poľutovanie nad diskrimináciou, ktorá sa objavuje v západných orgánoch pre duševné zdravie, kde sú odlišné názory na sexualitu a pohlavie zakázané skôr z ideologických ako vedeckých dôvodov. Toto viedlo k monokultúre netolerancie, kde sa výskum, vedenie, financovanie, kolegalita, dohľad a poradenstvo poskytujú iba z jedného hľadiska. Tí, ktorí podporujú terapie umožňujúce zmenu, sú vystavení riziku profesionálnej diskriminácie a marginalizácie.

3. „Prevažne heterosexuálnym“, najväčšej neheterosexuálnej menšinovej skupine, je odopieraná terapeutická podpora, ktorá by potvrdila ich heterosexuálne túžby. Pozrite si odseky 9 až 11 dokumentu o preskúmaní.

Nemožno však ignorovať, že popri heterosexualite, sú najväčšou identickou skupinou „prevažne heterosexuálni“. Medzi neheterosexuálnymi menšinami je podľa výskumu príťažlivosť k obidvom pohlaviam „nesporne“ „normou“ a osoby s výhradnou príťažlivosťou k rovnakému pohlaviu (SSA – z angl. same-sex attraction) sú výnimkou. Takmer štvrtina ľudí, ktorí sa identifikujú ako bisexuáli, uzatvára manželstvo - takmer vždy s opačným pohlavím. Osoby, ktoré cítia príťažlivosť k obidvom pohlaviam, si zaslúžia podporu v týchto heterosexuálnych vzťahoch a cieľoch. Štát by mal zabezpečiť túto slobodu tým, že osobitne vyhlási, že takáto podpora nie je „konverznou terapiou“. Pomáhajúci odborníci by mali mať možnosť slobodne potvrdiť celú rozmanitosť sexuálnych možností, ktoré sa im ponúkajú, a nemali by sa obávať, že by sa to pod hrozbou zákona mohlo interpretovať ako „konverzná terapia“.

4. Pohlavná fluidita prebieha obidvomi smermi, ale toto sa ignoruje. Pozrite si odseky 12 až 17 dokumentu o preskúmaní.

Na základe rozsiahlych populačných štúdií sa na celom svete preukázalo, že sexuálna fluidita môže prebiehať obidvomi smermi, že zmena smerom k heterosexuálnej príťažlivosti je bežná a neobmedzuje sa iba na „prevažne heterosexuálnych“. Tento vzorec správania nie je dostatočne uznávaný. Vlády majú povinnosť chrániť práva sexuálnych menšín pri voľbe vzťahov medzi opačným a rovnakým pohlavím - a nesmú ich pritom patologizovať.

5. Zákaz „konverznej terapie“ rozšíri „kultúru zrušenia“, umlčí nesúhlas a obmedzí slobodu prejavu. Pozrite si odseky 18 až 25 dokumentu o preskúmaní.

LGBT aktivisti vo vládach a inde spájajú zle definovaný pojem „konverzná terapia“ (vrátane morálne odsúdeniahodných a historicky opustených averzívnych techník) so štandardnými (prevažne psychodynamickými, na dôkazoch založenými) terapeutickými rozhovormi, skúmaním premenlivej sexuálnej príťažlivosti a pastoračnými rozhovormi, v ktorých jednotlivci harmonizujú celistvosť svojho náboženského a sexuálneho ja. Je dôležité poznamenať, že to boli regulovaní zdravotnícki pracovníci v niektorých krajinách, napr. vo Veľkej Británii, ktorí v minulosti poskytovali

morálne odsúdeniahodné averzívne terapie, a nie súčasní poradcovia a psychoterapeuti. Legislatívne zákazy tzv. „CT“ („konverznej terapie“) ukladajú obmedzenia, pokuty a trestné obvinenia všetkým poskytovateľom štandardných psychoterapeutických a poradenských prístupov a pastoračným pracovníkom, ktorí ponúkajú pomoc osobám, ktorí dobrovoľne hľadajú podporu pri nežiaducich pocitoch k rovnakému pohlaviu a rodovej zmätenosti. Zástancovia tzv. „konverznej terapie“ používajú zlomyseľné výrazy, ako sú „ubližovanie“ a „mučenie“, ktoré skresľujú skutočné postupy, aby presadili určitý ideologický názor.

6. Politické aspirácie obetujú tak veľmi potrebnú terapiu pre deti a dospelých, ktorí cítia určitú úzkosť kvôli svojmu pohlaviu. Pozrite si odsek 26 dokumentu o preskúmaní.

Zákaz „CT“ (konverznej terapie) pre nepľnoleté osoby v skutočnosti zakáže deťom s „rodovou dysfóriou (GD)“, aby im bolo ponúknuté a poskytnuté to, čo napríklad fínska vláda na základe výskumu určila ako prvú líniu liečby „rodovej dysfórie“. Zahŕňa to liečbu psychiatrických stavov, ktoré môžu u dospievajúcich podporiť nástup „rodovej dysfórie“, t. j. že by išlo o psychologické zásahy, ktoré im pomôžu, aby boli spokojní so svojim biologickým pohlavím, a nie aby sa uskutočnili lekárske zásahy do ich tela skôr než dosiahnu vek 25 rokov. Na rozdiel od tohto je tzv. lekárska afirmatívna starostlivosť, ktorá sa snaží zmeniť telo tak, aby zodpovedalo pocitom, nedostatočne preukázaná: existuje iba málo štúdií o dlhodobých účinkoch liečby zameranej na potvrdenie opačného rodu a z toho vyplývajúcej terapie zameranej na zmeny pohlavia/rodu u detí. Existuje však množstvo dôkazov, ktoré poukazujú na škodlivé vedľajšie účinky tohto prístupu, ako sú sterilita, neplodnosť, zníženie kostnej hmoty, zmeny hlasu atď.

7. Zákazy „konverznej terapie“ sú nebezpečné, zatiaľ čo potenciálne príčinné súvislosti medzi traumou a príťažlivosťou k rovnakému pohlaviu a „rodovou dysfóriou“ zostávajú nepreskúmané. Pozrite si odsek 27 dokumentu o preskúmaní.

Napriek tomu, že v súčasnosti neexistuje dostatočný výskum, ktorý by objasnil príčiny nežiaduceho správania (cítienia) k osobám rovnakého pohlavia alebo „rodovej dysfórie“, autoritatívne orgány nezodpovedne pristúpili k zákazu „konverznej terapie“. Robia to napriek tomu, že vedia o možných príčinných súvislostiach traumy, ale bez toho, aby uskutočnili výskum potrebný na určenie toho, akú úlohu zohráva trauma pri formovaní správania osôb k ľuďom rovnakého pohlavia a „rodovej dysfórie“, a teda ako sa primerane starať o tých, ktorých trápi ich správanie k rovnakému pohlaviu.

8. Podľa recenzovaného výskumu terapie umožňujúce zmeny v skutočnosti nespôsobujú „škodu“ ani nezvyšujú mieru samovrážd. Pozrite si odseky 28 až 31 dokumentu o preskúmaní.

Na rozdiel od správ v médiách odborný výskum zistil, že terapia umožňujúca zmenu nezvyšuje mieru samovrážd ani škodlivé správanie a zdá sa, že ich v niektorých prípadoch výrazne znižuje, a to dokonca aj u ľudí, ktorí zostávajú LGB-identifikovaní a ktorí nezažili zmenu, v ktorú dúfali prostredníctvom terapie. Vlastné podávanie správ zaujatým novinárom, ktorí nie sú ochotní potvrdiť tvrdenia alebo ponúknuť alternatívne svedectvá, je bežnou praxou, čo vedie k rozsiahlym dezinformáciám na túto tému. Podporujeme vyšetrowanie údajných terapeutických pochybení, ak boli nahlásené prípady, ktoré majú aspoň *prima facie* dôkazy na podporu obhajoby. Nepodporujeme neobjektívne vlastné správy.

9. Tvrdenia o mučení pri „konverznej terapii“ sú nepodložené a ich cieľom je umlčať nesúhlas. Pozrite si odseky 32 až 36 dokumentu o preskúmaní.

Tvrdenia o mučení pri terapii rozhovorom v západnom svete sú nepodložené. Používajú sa ako pohodlné a emocionálne zaťažované ohováranie, aby sa nás pokúsili ovládať a vziať nám našu slobodu. Neexistujú žiadne súdne spory, v ktorých by sa zistilo, že licencovaný odborník pri riešení neželanej príťažlivosti k rovnakému pohlaviu použil mučenie alebo zneužívanie. Zdá sa, že cieľom prepojenia zákazov terapie a mučenia je zabezpečiť, aby takéto zákazy nemohli byť za žiadnych okolností spochybnené. Vyzývame tých, ktorí nahlásili údajné zneužívanie, aby poskytli dôkladnú analýzu dôkazovej základne súvisiacej s mučením, ktoré uvádzajú.

10. Cirkevní predstavitelia, ktorí pripúšťajú zákaz nebezpečnej „konverznej terapie“,

hanobia a podkopávajú potenciálne vzájomne sa doplňujúce úlohy pastoračného a odborného poradenstva. Pozrite si odseky 37 až 39 dokumentu o preskúmaní.

Potvrdzujeme kresťanské texty, ktoré rozlišujú medzi pokušeniami a skutkami. Je potrebné, aby kresťanské spoločenstvo objasnilo pojmy ako „celibát“, „zdržanlivosť“ a „čistota“. Sústreďenie sa len na pastoračné práva a nie na práva odborníkov mimo cirkvi povedie k tomu, že nebude existovať pomoc pre tých, ktorí nemajú kresťanskú vieru. Mnohí ľudia bez viery a s iným svetonázorom sa snažia upustiť od príťažlivosti, správania a identity súvisiacimi s LGBT. Zachovanie kresťanských slobôd by nemalo byť na úkor práv tých, ktorí hľadajú prístup k odbornej pomoci mimo cirkvi. Z teologického hľadiska možno odbornú pomoc, ktorá je vedecky podložená, považovať za súčasť všeobecného zjavenia ľudstvu. Uvedomujeme si nebezpečenstvo, že zo „zmeny“ sa stane modla, alebo že čokoľvek iné ako kategorická zmena bude znamenať nedostatok viery. Hoci takáto terapeutická podpora nie je pre veriaceho človeka nevyhnutná ani dostatočná, môže prispieť k duchovnému rozvoju a blahu veriacich ľudí. Odborná terapia, a teda náboženská sloboda v odbornej terapii, nemusí byť súčasťou kresťanskej viery pre každého kresťana, ale pre niektorých áno. Ak je možné niektorým ľuďom odobrať náboženskú slobodu, ktorá sloboda bude odstránená ako ďalšia?

Podpísané v tento deň 16. februára 2022

Dr. Mike Davidson

Výkonná rada IFTCC

Dr. Laura Haynes

Generálna rada IFTCC

Dr. (Med) Peter May

Rada pre vedu a výskum IFTCC